

Drents volkslied.

Ik heb u lief, mijn heerlijk landje, mijn enig Drentheland,
ik min de eenvoud in uw schoonheid, 'k Heb u mijn hart verpand.
Mijn taak vervuld' ik blijde, Waarheen ook plicht mij riep,
Uw geest was 't, die mij leidde, Daarom vergeet 'k u niet.

'k Hoor nog de lieve, held're klokjes, bij zinkend' avondzon,
Als schapjes keerden van de heide, En moeder met ons zong.
O, kon ik nog eens horen, Dat lied in 't schemeruur,
En vaders schoon vertelsel, Bij 't vrolijk knappend vuur!

Die beelden uit dat zoet verleden, Wat bleven zij bij mij!
Vaak heb ik zware strijd gestreden, Dan hielpen, sterkten zij.
En nu, ten volle dankbaar, Wijd 'k u mijn beste lied,
Mijn heilrijk, heerlijk Drenthe, Vergeten kan 'k u niet!

Het schoolfeest is een woord in Yde, elk raakt dan uit z'n doen
Met bogen en versierde wagens, de optocht met zijn groen,
Tamboers en majorettes brengen dan menig stunt,
Ze zogen dat er pret is, in Yde en de Punt

In Yde heeft met nog steeds "noabers", dat merkt men telkens weer
En niet alleen maar bij het schoolfeest, bij teenslag nog meer,
Volk, laat het toch zo blijven, het dorp slaat hieruit munt.
Dat elk hieraan blijft ijev'ren in Yde en de Punt